

fremstille et nyt Forslag. Dette fremkom medio forrige Maaned, og det angaves, at det vilde aflaste Arbejdsløsheden i betydelig Grad. Saafremt hele det i Lovforslaget nævnte Beløb, 6 Mill. Kr., kom til Anvendelse, vilde efter Bemærkningerne til Lovforslaget, og som den højtærede Minister ogsaa berørte i Dag, antagelig 30 000 Arbejdere finde Beskæftigelse i 100 Arbejdsdage. Det hævdedes, at der her virkelig var noget betydningsfuldt, der kunde give Beskæftigelse i stort Omfang, men Tilliden til, at et saadant lykkeligt Resultat skulde naas, svækkedes stærkt, da man blev bekendt med Lovforslagets Enkeltheder. Af Bemærkningerne saa man saaledes, at Erhvervsministeriets Kriseudvalg ikke i og for sig lagde nogen Vægt paa selve Lovforslaget, men at Ordningen var at betragte som et Led i de Foranstaltninger, der kan komme i Betragtning i Henhold til Beskæftigelsesmulighederne. Med Hensyn til Lovens Udførelse i Livet hørte man straks ved første Behandling i det andet høje Ting og det fra alle Partiers Side — og der er vist heller ikke saa lidt om det —, at der var mange Vanskeligheder til Stede. Endnu den sidste Dag, da Lovforslaget blev behandlet i det høje Folketing, udtalte den højtærede Erhvervsminister, at efter den Affattelse, Lovforslaget havde faaet efter de i Folketinget indførte Ændringer, var det blevet lidt skitsemaessigt. Dette maa jo forstaas saaledes, at det ikke er saa klart og fast formet, som ønskeligt er, og saaledes ligger det altsaa paa Landstingets Bord. Naar dertil kommer, at der nu fra en paa disse Omraader saa kompetent og praktisk Forsamling som Industriraadet er fremkommet en Udtalelse som den, der er gengivet som Bilag 2 i Folketingsudvalgets Betænkning, hvori det hedder, at en Ordning som den af Regeringen foreslaaede kun kan anvendes paa visse, sandsynligvis meget begrænsede Omraader, og der videre tales om, hvorvidt den kan skabe Mulighed for nogen Beskæftigelse, ja, saa ændres rigtignok Haabet om Muligheden for, at Maalet: de 30 000 beskæftigede i 100 Dage, vil kunne naas, og man kommer til at frygte for, at det Skridt, der nu foreslaas taget, er af saa minimal Betydning, at det ikke staar i rimeligt Forhold til de Vanskeligheder, det paa andet Sæt vil medføre. Dette beklager jeg overordentlig meget, og jeg beklager endnu mere, at det ikke lykkedes den højtærede Minister at faa Lovforslaget saaledes formet i det andet høje Ting, at det kunde vinde en større Tilslutning, end Tilfældet er blevet,

saaledes at det kunde komme her til Landstinget med Støtte blandt andet ogsaa fra mine Meningsfællers Side. For mig staar det saaledes, at Regeringen, da den søgte Støtte til sit Forslag udenfor sine egne Meningsfællers Kredse, kun gennem Accept af det fra det radikale Venstres Side stillede Ændringsforslag opnaaede det radikale Venstres Tilslutning til Lovforslaget, som ikke kunde have været erholdt ved en uændret Form.

I Henhold til Lovforslagets Bemærkninger tænkes Hjælpen som Regel ydet samtlige Virksomheder indenfor vedkommende Industri. Det forekommer mig, at dette rent praktisk taget maa være et forkert Princip, thi enten kommer man til at yde Hjælp til de daarligt arbejdende samtidig med, at de godt arbejdende Virksomheder indenfor vedkommende Industri skal have Hjælp, eller ogsaa maa man sige, at naar det godtgøres, at der indenfor en Industri er en eller flere Virksomheder, der arbejder godt, er de, der er daarligt kørende, selv Skyld deri, og saa faar de ingen Hjælp, men saa bliver der jo heller ikke flere beskæftigede i den paagældende Industri. Den Ændring, der er indsat i det høje Folketing, om Laan, er maaske en farbar Vej. Vi er jo inde paa at laane ud til andre Erhvervs virksomheder — vi giver saaledes Laan til Fiskerierhvervet —, men det forekommer mig, at dette sker langt mere praktisk end gennem det i Lovforslaget foreslaaede Udvalg, som skulde modtage forskellige Oplysninger og undersøge Sagerne, og muligt forhale dem og vanskeliggøre hele Sagens Gang. Dette Udvalg er i øvrigt i Folketinget blevet suppleret med et Medlem af hvert af „Rigsdagens 4 Partier“, staar der i Lovforslaget. Jeg ved godt, hvad der dermed sigtes til, men jeg synes ikke, det lyder godt, ej heller helt hensynsfuldt mod de Repræsentanter paa Tingene, som fra Tid til anden ikke mener at kunne faa Plads indenfor de 4 Partier. Loven skal jo kun gælde en kort Tid, saa der sker vel ingen Skade derved, men jeg synes, som sagt, ikke, den Formulering lyder helt godt.

Der er i Bemærkningerne og i Bilagene til Lovforslaget berørt to Forhold. Det ene, det om det hollandske, skal jeg slet ikke komme ind paa i Øjeblikket; den højtærede Erhvervsminister har jo udtalt, at han er villig til at give nærmere Underretning om, hvorledes det forholder sig. Det andet er mere nærliggende. Det angaar den bornholmske Kaolinindustri, som, saa vidt jeg ved, er en enestaaende Virk-